

Ψ

μην. $\Psi\epsilon\lambda\gamma\delta\ \epsilon\acute{\alpha}\chi\epsilon\omega$ (150). ἐτρά-
πην εἰς φυγὴν.

 Δ

Ἄβυίκζ, α. ἄρσ. γλῶσσα (τὸ
ὄργανον τῆς ὁμιλίας).
Ἄβυίчнѣй, αα, ρε. ἐπιθ. (κτητ.)
ὁ τῆς γλώσσης. 2) γλωσσώ-
δης, λάλος, φλύαρος.

 Ψ

Ψαλμῆτζ, α. ἄρσ. (259) = ψα-
λόμνηκζ.

Ψαλμοπ'έβετζ, βца. ἄρσ. ψαλ-
μωδός. = π'έβηοπ'έβετζ.

Ψαλμοπ'έβηιε, ια. οὐδ. ψαλμω-
δία = π'έβηοπ'έβηιε.

Ψαλόμνηκζ, α. ἄρσ. *ψαλμι-
στῆς (τὸ Λατ. psalmista)
= ψαλμοπ'έβετζ.

Ψαλόμекіѣ, αα, ρε. ἐπιθ. ψαλ-
μικός.

Ψαλόμζ, αμὰ. ἄρσ. ψαλμός.

Ψαλτήрь, ρα. ἄρσ. ψαλτήριον
(ὄργανον μουσικὸν δεκάχορ-
δον. ψαλμ. 32 καὶ 56.) 2) καὶ

Υ

ἡ βίβλος ἡ περιέχουσα τοὺς
ψαλμοὺς τοῦ Δαβίδ. == τῶ
ἐπομ.

Ψαλτήрь, ἡ. θηλ. (νεολογ.) = τῶ
προηγ. 2. σημεσ.

 Θ

Θυμίάμζ, α. ἄρσ. (ἐλλ.) θυ-
μίαμα, λιβανωτὸς = καθήλο.

 Υ

Υακίηωζ, α. ἄρσ. (ἐλλ.) ὑάκιν-
θος (εἶδος ἄνθους). 2) ἡ ὑά-
κινθος (λιθ. πολύτ.) 3) κύριον
ὄνομα (ἄνδρός).

Υάνα, βι. θηλ. (ἐλλ.) ὑαινα (ἄ-
γριώτατον θηρίον, τουρκ. σιρ-
τλάν).

Υάμνηζ, α. ἄρσ. (ἐλλ.) = π'έβη.

Υποστάςнѣй, αα, ρε. ἐπιθ. ὑ-
ποστατικός, ἐνυπόστατος, ὁ
καὶ ἡ τῆς ὑποστάσεως.

Υποστάςн. ἡ. θηλ. (ἐλλ.) ὑπό-
στασις (μόνον θεολογικ.),
πρόσωπον = λιηέ.